

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/110/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814000067
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3814000067.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 09. októbra 2014 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v trestnej veci obžalovaného

Y. X.,

nar. XX. T. XXXX vo Z., trvale bytom L., B. O. XXX/XX, t.č. nezamestnaného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 0T/23/2014 zo dňa 15. mája 2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr.por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku výrok o uloženom treste zákazu činnosti.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný odsudzuje pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 289 ods. 1 Tr.zák. s použitím §§ 61 ods. 1, 2, 3, 36 písm. j/, l/, 38 ods. 2, 3, 39 ods. 1 Tr.zák. k trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 15 (pätnásť) mesiacov.

Výrok o uloženom treste odňatia slobody zostáva týmto zrušením nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný Y. X. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr.zák., pretože dňa 16.2.2014 v čase o 22.55 hod. po tom, čo požil alkoholické nápoje a mal v dychu 0,97 mg/l alkoholu viedol po ceste I/50 po Prievidzskej ulici v Handlovej, okres Prievidza, nákladné motorové vozidlo zn. T., evidenčné číslo O. s návesom, evidenčné číslo O. Bol za to odsúdený podľa § 289 ods. 1 Tr.zák. s použitím §§ 38 ods. 2, 3, 36 písm. j/, l/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 3 mesiace, výkon ktorého trestu mu bol podľa §§ 49 ods. 1 písm. a/, 50 ods. 1 Tr.zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 24 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 2, 3 Tr.zák. s použitím §§ 38 ods. 2, 3, 36 písm. j/, l/ Tr.zák. mu bol uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá skupiny A a B vo výmere 50 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného. Odvolanie smerovalo proti výroku o treste zákazu činnosti. Z podrobného odôvodnenia odvolania v súhrne vyplynul názor prokurátora, spočívajúci v tom, že obžalovanému nebolo možné uložiť zákaz činnosti riadenia motorových vozidiel len skupiny A a B, zatiaľ čo by sa uvedený trest nevzťahoval aj na riadenie motorových vozidiel skupiny C, E a T. K tomu uviedol, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti tým, že po tom, čo požil alkoholické nápoje, viedol nákladné motorové vozidlo,

na vedenie ktorého sa vzťahuje vodičské oprávnenie skupiny C, ktorej skupiny sa uložený zákaz činnosti nedotýka. Prokurátor navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste zákazu činnosti a uložiť obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu za použitia § 61 ods. 2, 3 Tr.zák.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, navrhol obžalovaný odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere v odvolaní prokurátora nebola vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa 371 ods. 1 Tr.por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

K napadnutému výroku o treste zákazu činnosti, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovne. Účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu, a preto je jeho uloženie úplne odôvodnené vtedy, keď páchatel' vyvolá trestným činom v doprave pochybnosť o svojej spoľahlivosti alebo spôsobilosti viesť motorové vozidlo. Závažným prejavom vodičskej nedisciplinovanosti je najmä vedenie motorových vozidiel po požití alkoholu. V prejednávanej trestnej veci ide pritom o takýto prípad závažnej vodičskej nedisciplinovanosti, ktorý nevyhnutne musí u obžalovaného Y. X. vyvolať pochybnosť o jeho spoľahlivosti pri vedení motorových vozidiel. Takýto nedostatok spoľahlivosti, ako dôvod pre uloženie trestu zákazu činnosti, však nemohol súd prvého stupňa diferencovať podľa jednotlivých druhov vodičských oprávnení. Na riadenie motocyklov (skupina A) a osobných vozidiel (skupina B) považoval súd prvého stupňa obžalovaného za nespoľahlivého, naproti tomu na riadenie napríklad nákladných áut (skupina C) a traktorov (skupina T) považoval už obžalovaného za spoľahlivého.

Z pohľadu účelu trestu zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel, nie je možné v tomto smere akceptovať právny názor súdu prvého stupňa, keď takto „zúžený“ trest zákazu činnosti uložil v záujme ponechania obžalovanému možnosti zarábať si na živobytie riadením určitého druhu motorových vozidiel.

Z týchto dôvodov zrušil odvolací súd v rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr.por. výrok o uložení trestu zákazu činnosti. Súd prvého stupňa, ako vyplýva z vyššie uvedeného, uložil trest zákazu činnosti z hľadiska vymedzenia zakázanej činnosti vodiča v rozpore s účelom sledovaným Trestným zákonom v ustanovení § 61 (321 ods. 1 písm. d/ Tr.por.). Zároveň ale, ako vyplynie ďalej, je uložený trest zákazu činnosti súdom prvého stupňa z hľadiska jeho výmery neprimerane prísny (§ 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por.).

V súlade s ustanovením § 322 ods. 3 Tr.por. rozhodol odvolací súd sám o uložení trestu zákazu činnosti. Odvolací súd uložil obžalovanému podľa § 61 Tr.zák. trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel všetkého druhu, pretože obžalovaný tým, že riadil nákladné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, vyvolal pochybnosti o svojej spoľahlivosti viesť motorové vozidlá všeobecne a nielen konkrétne motorové vozidlá.

Na druhej strane sa odvolací súd pri rozhodovaní o výmere trestu zákazu činnosti nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že na prevýchovu obžalovaného je potrebné pôsobiť trestom zákazu činnosti 50 mesiacov. Tu síce súd prvého stupňa vychádzal aj z ustanovenia § 61 ods. 3 Tr.zák. - ukladanie trestu zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby (tzv. asperačná zásada). Na druhej strane súd prvého stupňa neskúmal dostatočne, či nie sú u obžalovaného splnené podmienky podľa § 39 ods. 1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu.

Odvolací súd pritom ponecháva bokom, či ustanovenie § 61 ods. 7 Tr.zák., vylučujúce účinky zahladenia predchádzajúceho odsúdenia pri postupe podľa § 61 ods. 3 Tr.zák. (opätovné odsúdenie za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky) je v súlade s ustanovením § 93 ods. 1 Tr.zák. Prinajmenšom by totiž v ustanovení § 93 ods. 1 Tr.zák. musel byť uvedený dodatok „ak tento zákon neustanovuje inak“. Je pritom možné vysloviť aj názor, že napriek zneniu § 61 ods. 7 Tr.zák. je možné znenie § 93 ods. 1 Tr.zák. považovať ako zákonný príkaz, a to bezvýnimočný, hľadieť na páchatela ak bolo odsúdenie zahladené, akoby nebol odsúdený. Z toho by vyplývalo, že takéto zahladenie odsúdenia nemôže mať pre obžalovaného do budúcnosti žiadne nepriaznivé hmotnoprávne účinky.

Faktom síce je, že obžalovaný Y. X. bol v roku 1984 (teda pred 30-timi rokmi) odsúdený aj pre trestný čin opilstva podľa § 201 Tr.zák. účinného do 31.12.2005, a teda v tejto prejednávanej veci ide o prípad predpokladaný ustanovením § 61 ods. 3 Tr.zák. o zvýšení trestnej sadzby zákazu činnosti aj keď obžalovaný má toto odsúdenie zahladené. Na druhej strane táto okolnosť - 30 rokov od prvého odsúdenia spolu s vyhlásením obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe (§ 257 Tr.por.) umožňovala odvolaciemu súdu urobiť záver o tom, že použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom by bolo pre obžalovaného neprímerane prísne, pričom na ochranu spoločnosti postačuje aj trest zákazu činnosti kratšieho trvania (§ 39 ods. 1 Tr.zák.). Odvolací súd preto obžalovanému uložil trest zákazu činnosti na dobu 15 mesiacov. V tejto výmere zohľadnil odvolací súd aj okolnosti, uvádzané súdom prvého stupňa, pokiaľ ide o negatívny vplyv uloženého trestu na rodinu obžalovaného.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.